

Nr 10.

Av herr **Bäcklund**, *angående grunderna för beräkning av vissa f. d. stationsmästares pension.*

Stationsmästarne vid statens järnvägars stationer af 5 och 6 klass hava i regeln bland sina tjänstegöromål haft även handhavandet av postgöromål. Den avlöning, som de för dessa göromål åtnjutit, har utbetalats till dem av kungl. järnvägsstyrelsen tillsammans med deras avlöning för järnväggöromålen och har alltjämt brukat betraktas såsom en del av deras avlöning från järnvägsstyrelsen. Arvodet för postgöromålen har till och med tagits i beräkning vid bestämmandet av avlöningen för järnväggöromålen, så att i de jämförelsevis få fall, där postgöromålen varit skilda från järnväggöromålen, avlöningen för dessa sistnämnda blivit satt i jämnhöjd med den avlöning, som eljest beräknats för järnvägs- och postgöromålen tillsammans.

Men vid bestämmandet av dessa stationsmästares pensioner har endast avlöningen för järnväggöromålen tagits i beräkning men icke arvodet för postgöromålen. De stationsmästare, vilkas avlöning avsett både järnvägs- och postgöromålen, hava härigenom i fråga om sina pensioner kommit i ett ogynnsammare läge.

Kungl. järnvägsstyrelsen hemställde till Kungl. Maj:t 1914, att vid bestämmandet av stationsmästares pension arvodet för postgöromålen skulle medtagas i beräkningen med 300 kronor med tillägg av 20 procent (alltså 60 kronor) för hyres- och bränsleersättning, vadan denna del av pensionen, efter 70 procent, skulle uppgå till 252 kronor. Av denna hemställan, som offentliggjordes i järnvägsmännens egen tidning, fick nämnda stationsmästare den uppfattningen, att de skulle erhålla sin pension efter detta förslag. Enligt meddelande från kungl. järnvägsstyrelsens kameralkontor komma dessa grunder endast att tillämpas för de stationsmästare, som avgå med pension *efter* ingången av år 1918.

De som avgått under tiden 31 december 1910 och 31 december 1917 få endast pension beräknad efter deras lön som stationsmästare. De nu kvarlevande av dessa åldriga pensionstagare uppgå till 40 å 50 stycken och av dem leva åtskilliga i små och tryckta omständigheter. Att giva dessa åldriga män den lilla ökning i pensionerna, som de beräknat, är, synes mig, endast en gärd av rättvisa och billighet. På grund härav vågar jag föreslå riksdagen,

att de grunder för beräkning av pensionen, som komma att tillämpas från och med 1918, även må bliva gällande för de stationsmästare, som efter långvarig och väl vitsordad tjänstgöring avgått med pension redan under åren från och med 1911 till och med 1917.

Stockholm den 19 januari 1918.

Helge Bäcklund.
